

Cântecul iudeilor.

Cucu la situație.

Cântă Cucu și vestește
Că acuși e Blagovește
Și colo la Pute-a-pește
Lucru nou se isprăvește:
Roata țării e pe dos
Cu miniștrii vechi din jos.
Cei noi acum urcă 'n sus,
Ca soarele spre apus!

Noi strigăm cu mare, cu mare:
Jos! cu Wekerle — cel, care
E prea plin la buzunare,
Și poporul pâne n'are;

Jos! cu Kossuth îngâmfatul
Care-a mâncat tot satul.
(Mai gata și pe împăratul, —
Dar de'l prindea — și pe dracul!)
Hei, cum ședea în fotei,
Ca un grăsulă purcél!

Jos cu Groful, farizeul,
Cu Apunea, semizeul,
Ce credea să ne mânânce,
Cum mânci la nuntă plăcinte.
Legea, ce el ne-a creat,
Să-i fie cruce la cap.
Să-și aline pe ea capu!
Să se viseze cu dracu;
Iar când s'o trezi din somn,
Să se trezească — deimon!

Andrassy, Andraș numit:
Fie-ți numele tocit
Pe cât erai de pocit.
Subțirel ca »Habacuc«,
Mai năuc de cât un cuc;
Stat în cot — palmă 'n picior
Ca Apunea — vâșchitor.
Un țebzec de Haimana,
Cacavañ 'din mahala,
Tocmai bun de-al înhama
Ia carul, care va trage
Guvernul — ce se retrage!
»Hi! la deal, și hi! la vale

Bravhos Itzig, bravhos Șloime
Fi la noi alegeri moine.
Io mi-s Naimann dhin Arad
Și vind spirthus la Valachi
Dhin șpirt m'am focut bogat
Sa m'alegeți ablegat,
Dai la voi și bani și șpirt
Și păpricaș bun la birt.

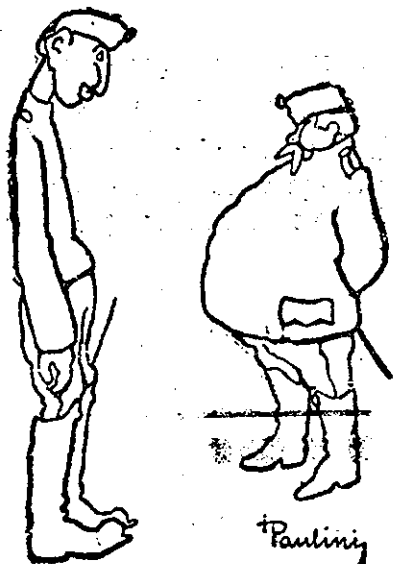
Șpirtu bun și prea curat
Să m'alegeți ablegat.

-- »Pfui taifel jidan spurcat
Nu te alegem ablegat
Tine-ți șpirtul la jidani
Să crepe în doi-trei ani.

Că n'am să-ți dau fân pe cale.
Și de-aș avea, nu ți-aș da,
Batâr dracu te-ar lua!
Ceialaltii mai mititei,
Tirani mici — și mari mișei,
Nu-i mai punem la răvaș
Bată-i sfântu »Papricaș».
»Le-o veni și lor odată:
»Zi de plată și resplată!»

Pe nețea de Sári-Váry,
Supranumit: Lári-fáry,
Și poreclit Héderváry,
Cel ce pe scară se suie
Și-o proptește tot cu Khüē (ñ).
Acum nu-l luăm la floace
Pân'o veni mai încoace
Cătră Badea Nicolae
Să-l învăluim în paie.
Dacă n'o fi nici de-o samă
Il dăm dracului — pomană
Și-l pârjolim pân' la scrum,
Ca purcelul de Crăciun!

Dela menajul cătănesc.

Generalul: Infanterist Ion, spune-mi tu: pentru ce poartă dl Strajameșter delam enaj — panganetul?
Inf. Ion.: Mă rog la Domnu Ghinariș cu plecare: pentru ca să numere cu el profonturile!

Cucu la Șilindia.

(O conferință.)

Intr'o zi de cătră 'n sară,
Dascălii se adunară
Ca să facă conferință
Să-și câștige iscusința.

Conferința und' s'o țină,
Că nu-i tot satul pe mână,
Să te pui la pricopsit
Așa numai — pe postit?!

S'a sculat deci cel mai hangoș,
Nika Peter — farizeuș
Și-a jurat cu vanghilia:
Că nu-i vin ca'n Șilindia.

Aici dar s'a strâns tot sfatul,
De s'a luminat tot satul.

După multă procopseală,
Și groaznică oboseală,
S'au luat toți și-au pornit
Cătră locul cel cinstit.
Unde era pregătit:

Vin în sticle, carne 'n oale,
De uți năcazuri și boale!

Precupaș ca chelnerăș
Adună la gritarași
Dela cei ce s'au înscris
La friptură și vin »friș».

S'au înscris o grămăduță
Din cei mai largi la pungață,
Cum e Nika Peterke
Supra numit »edeske».
Ca era cu muierușcă,
Care pupă și nu mușcă.
— »Auzi, tu soro Anușcă?»...

Apoi să nu uit a spune,
Că ne strigară pe nume:
Cine-i aici?... Cine nu-i?...
Dintre membrii cultului?...
Eram prezenți: eu, Rafila,
Budlea, Ganea și Rafila
Isprava din Luguzău —
Și — mai știe Dumnezeu.

După masă — la lucrat,
Nici țiganul n'a plecat
Ci-a cerut și de cînat
Și-apoi s'a dus la culcat,
Așa ne-a făcut un »truț»
Și pisoiul de Mihuț,
Și alții de tagma lui,
De-a lui și a dracului,
Cari văzându-se sătui
Se făcură: »Nu-i și nu-i!»
Una însă n'or uita:
Vinul din Șilindia!

Parpangel hăl mititel
Ce remasă singurel
Aproape de Luguzeu!

Motive de a bate nevasta.

Un om cu firea dracului, tot căuta motive ca să-și bată nevasta.

Odată își bate nevasta pentru-că a prea sărat mîncarea. Altă dată că n'a sărat-o din destul. Apoi dacă-i făcea patul în odaie — că îi-e prea cald; afară — că-i prea rece: Și așa biata nevestă era tot cu bătaia în spate.

Odată se ia sermana și se duce plîngînd pe la toate babele să le ceară sfatul: că ce e de făcut?

Una o sfătuiește ca să-i facă patul și 'n casă și afară, ca să se culce unde va vroi!

Ea ascultă și face așa.
El alege să se culce afară sub carul liber. Culcat pe spate se uită la stele. Deasupra lui era tocmai — carul. El o întrebă, că ce-or fi însemnând stelele (cele mai mari pe cer)?

— (Om prost ce ești, gîndește ea în sine, nici atîta nu cunoști). D'apoi nu vezi tu că acela e carul. Uite, cele 3 stele în jos, sunt doi boi și ruda; lângă cea mai din jos una mititea: acela-i sluga. Apoi cele două din jos: roatele dinainte, iar cele mai largi dinapoi, roatele mari.

El: adicătelea acela-i carul, și tu mi-ai făcut patul tocmai sub car?... Dar dacă acum iese cuiul din dricul carului, și carul se prăbușește pe mine?... Pentru tasta mi-ai făcut patul aici?..... Și da, și da, pe biata nevestă vecinic bătută!

Paisiescu.

Servitoarea modernă.

Doamnă (cătră servitoarea cea nouă): Știi D-ta să spele?
Servitoarea: Aceea tocmai nu, dar pot să vă spun adresa spălătoresei mele.

Glume.

Sărântocul »orb» — și »schiop».

Un sărântoc purta la pept o tabelă. Pe o parte era scris: »Dați milă orbului!» Pe cealaltă parte: »Dați milă schiopului!»

Un politist isteț, observă aceasta și îl întrebă:

— »D-ta eri erai schiop, azi zici că ești orb?»

— »Ei, afurisitul de băiat, a întors tabla!»

Orfanul.

— »Dați-mi ceva milă, Domnule, căs copil orfan și n'am pe nime. Tatăl meu a murit azi sunt zece zile.

Domnul: Sărmanul copil! — Dar spune-mi, tatăl tău de ce boală a murit?

Orf.: Nu știu, dar vă rog să așteptați puțin până mă duc să-l întreb, că e ascuns colo sub pod!

Leac de friguri.

Unui om i-se bolnăvise muierea de friguri și nu mai știa ce să-i dea, că să se vindecă. În cele din urmă omul se duce la farmacie după leacuri.

Farmacistul, pe care chiar mai înainte îl necăjiseră grozav niște femei pentru farmede, văzînd pe omul nostru sănătos și roșu ca macul, drept leac de friguri îi trage două palme zdrăvene și-i zice: na, de aceste două leacuri îți trece și ție și nevestei tale — de friguri.

Omul cum ajunge acasă, trage o palmă nevestei — și-i zice: na, așa a zis farmacistul că de sata vindecă de friguri.

Nevasta, speriată, fuge plîngînd pe afară, mai apoi se duce la fântână, se spală și — minune — din ceasul acela nu mai capătă friguri.

Omul, mulțumit cu rezultatul, se duce la farmacie și zice farmacistului:

— Domnule, din leacurile ce mi-ai dat, am dat unul nevestei și i-a trecut frigurile. Pe al doilea ți-l'am adus înapoi, lăta-l. Și zicînd aceasta trage o palmă farmacistului.

De atunci farmacistii nu mai servesc cu astfel de »leacuri» — contra frigurilor!